

Publicerad 2021-12-10 01:21 av Antagonisten

För det var väl bara en dröm?

Jag fann gud i min dröm

Det var en plats med högt gräs

Där stod en fullvuxen barndomsvän jag en gång känt

Han stod och hamrade gammal taggtrådstaket mot en skog

Det var konstigt för tidigare i drömmen jag antog att han var död

Nu stod han och log och blev glad för att jag kommit till honom

Vi pratade en stund, jag kommer inte ihåg vad vi sa

Jag minns bara att det var en känsla som att få svar

Sen han gick iväg och jag ensam stod kvar

Jag hamrade på staketet och stillheten kom

Träden slutade att vaja och allting blev tyst

Det blev som en värld utan ljud

och det var då jag något förstod, något stort

Jag gick därifrån och berättade allt för min far och min bror,
inte min mamma för hon var ju död.

Allt de hade som svar var gråt och skrik, något så stort

Sen vaknade jag

Och jag kommer inte ihåg vad det var.

Irriterande, för det var ju som ett svar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Antagonisten med Poeter.se id #175986 innehar upphovsrätten